

[PLANKT *sb m*

a *jasne*.

sg *A plankt*. ◇ *pl N plankty*. ◇ *A plankty*.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Opłakiwanie zmarłego [planctus – lament, narzekanie, krzyk, płacz, też bicie, tłuczenie Mącz 302d; – lament, płacz z biciem się w piersi Calep; krzyk żałobny; narzekanie, lament – planctus Cn; bicie – planctus pectoris Cn]:

Szereg: »plankt abo płacz«: A Szczepana pochowali mężowie bogoboini/ i lament (marg) plankt abo płacz (—) wielki nad nim vczynili MurzNT Act 8/2.

a. *Utwór literacki wyrażający żal z powodu czyjejs śmierci:*

Szereg: »pieśń żałobna abo plankt«: Y Ieremiafz Iozyafzá krolá żałuiąc śmierci/ pieśni żałobne ábo plánkty nápiśał SkarKaz 444a (Linde).

Synonimy: a. tren, żal.

KW